

6^ο Νηπιαγωγείο Σπάρτης – Ολοήμερο τμήμα

ΠΑΡΑΜΥΘΙ : Η ΜΟΝΑ ΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μια ιστορία για τη βία στο σχολείο, από παιδιά, για παιδιά.

Εικονογράφηση : Τα παιδιά του ολοήμερου τμήματος
του 6^{ου} Νηπιαγωγείου Σπάρτης.

Ημερομηνία : 6 Μαρτίου 2015

ΜΑΓΙΑ

ΒΕΡΟΝΙΚΑ

Η Μόνα, η μικρή χελώνα, μετακόμισε σε ένα καινούριο σπίτι κοντά στη λίμνη του μεγάλου δάσους. Κάθεται στο παράθυρο του δωματίου της και σκέφτεται, στεναχωρημένη τους παλιούς της φίλους και συμμαθητές. Είναι τόσο μακριά τους και τους έχει ήδη επιθυμήσει.

Σήμερα είναι η πρώτη μέρα στο καινούριο της σχολείο. Ξύπνησε νωρίς το πρωί, για να ετοιμαστεί και να είναι στην ώρα της στο σχολείο. Είναι αγχωμένη για το νέο της ξεκίνημα. Η μαμά της, της δίνει ένα γλυκό φιλί στο μέτωπο και της λέει: - Είσαι σίγουρη πώς δεν θέλεις να έρθω μαζί σου; - Δεν είμαι μικρό παιδί! Θα τα καταφέρω, είπε η Μόνα. - Εντάξει, όπως θέλεις. Καλή αρχή! φώναξε η μητέρα της, καθώς η Μόνα είχε ήδη απομακρυνθεί. - Ευχαριστώ, είπε εκείνη χαμηλόφωνα, με σκυμμένο κεφάλι.

ΤΖΙΝΙ

Όταν έφτασε στο σχολείο, η αυλή ήταν άδεια. Δεν είχε προλάβει να φτάσει στο σχολείο πριν χτυπήσει το κουδούνι για μάθημα. Στάθηκε μπροστά στην αυλόπορτα και ήταν έτοιμη να γυρίσει πίσω. Εκείνη την ώρα την είδε ο γάιδαρος, ο διευθυντής του σχολείου. Την πλησίασε και της είπε: - Ποια είσαι εσύ; - Είμαι η καινούρια μαθήτρια, **η Μόνα**, **είπε η μικρή χελώνα** χαμηλόφωνα. Ξεκίνησα νωρίς από το σπίτι μου, αλλά δεν κατάφερα να φτάσω έγκαιρα. - Δεν πειράζει, της είπε ο διευθυντής. Πάμε τώρα να σου γνωρίσω την καινούρια σου δασκάλα και τους συμμαθητές σου. Είναι όλοι πολύ καλοί

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α

ΚΥΝΕΣ ΤΑΝ ΤΙΝΟΣ ΑΛΚΑΙΓΙΟΥΡΓΟΣ

Έφτασαν λοιπόν έξω από την αίθουσα και καθώς η Μόνα πήρε μια βαθιά ανάσα, ο διευθυντής χτύπησε την πόρτα και μπήκαν μέσα. - Να σας γνωρίσω την καινούρια σας συμμαθήτριά. είπε ο διευθυντής στους υπόλοιπους μαθητές. - Καλωσόρισε είπαν όλοι με μια φωνή, εκτός από το λαγό, το αγριογούρουνο και την αλεπού, που μόλις την είδαν άρχισαν να γελάνε και να λένε κάτι φιθυριστό. Η δασκάλα της τάξης, η κουκουβάγια καλωσόρισε κι εκείνη με τη σειρά της τη Μόνα και ξεκίνησαν το μάθημα.

TATIANA

ΚΑΛΗ ΙΟΥΝΙΟΥ

Η πρώτη ώρα τελείωσε και τα παιδιά βγήκαν διάλλειμα. Καθώς περπατούσε η Μόνα μόνη της στο διάδρομο του σχολείου, την πλησίασαν ο λαγός, το αγριογούρουνο και η αλεπού και της είπε κοροϊδευτικά: - Μέχρι να φτάσεις στην αυλή, θα έχει τελειώσει το διάλλειμα! και έφυγαν γρήγορα γελώντας. Η Μόνα στεναχωρήθηκε, αλλά συνέχισε να περπατάει. Όταν μπήκαν ξανά στην τάξη, η Μόνα βρήκε το τετράδιο της μουντζουρωμένο και το μολύβι της σπασμένο. Δεν είπε όμως τίποτα σε κανέναν. Εξάλλου ποιος θα την πίστευε, σκέφτηκε. Έσβησε λοιπόν τις μουντζούρες και πήρε ένα άλλο μολύβι.

→ = ΤΖΙΝΙ = = = ΑΝΙ ΚΙ Ζ

Τις επόμενες μέρες, οι συμμαθητές της άρχισαν να την πλησιάζουν και να θέλουν να γίνουν φίλοι της. Όμως ο λαγός, το αγριογούρουνο και η αλεπού δεν έδειχναν να θέλουν την παρέα της. Μια μέρα την ώρα της γυμναστικής, τα παιδιά αποφάσισαν να παίξουν ποδόσφαιρο. Καθώς πλησίασε η Μόνα για να παίξει με τους υπόλοιπους συμμαθητές της, της είπε ο λαγός: - Δε πιστεύω να θέλεις να παίξεις κι εσύ μαζί μας; Θα μας χαλάσεις το παιχνίδι! Εξάλλου εσύ δεν μπορείς να τρέξεις! Τότε η Μόνα κατέβασε το κεφάλι και κάθισε στην άκρη. Όταν την ρώτησαν οι συμμαθητές της γιατί δεν παίζει μαζί τους, εκείνη απάντησε ότι πονούσε το πόδι της.

Την επόμενη μέρα η Μόνα δεν ήθελε να πάει στο σχολείο. - Πονάει το κεφάλι μου, είπε στριφογυρίζοντας. -
την ακούμπησε στο μέτωπο και της είπε: - Δεν έχεις πυρετό! - Δεν έχω πυρετό, αλλά πονάει το κεφάλι μου. Ζαλίζομαι, δεν
μπορώ να σηκωθώ από το κρεβάτι! Και τραβάει το παπλωματάκι της μέχρι το κεφάλι! Η Μόνα κλαίει κάτω από τα σκεπάσματα
και σκέφτεται: «Δε θα ξαναπάω σε αυτό το σχολείο! Ποτέ! Ποτέ! ποτέ! Μακάρι να μπορούσα να γυρίσω στο παλιό μου σχολείο
και στους φίλους μου». Η Μόνα πέρασε όλη της τη μέρα στο κρεβάτι. Το απόγευμα πέρασε ο Βάκης, το βατραχάκι από το σπίτι
της για να τη δει και να πানে βόλτα. Η Μόνα όμως δεν ήθελε να βγει και του είπε πως δεν ένιωθε πολύ καλά.

ΓΕΛΩΓΙΑ

Την άλλη μέρα το πρωί, όταν πήγε η μαμά της να την ξυπνήσει για να πάει στο σχολείο, η Μόνα της είπε: - Είμαι άρρωστη, πολύ άρρωστη! Πονάει ο λαιμός μου! Δε μπορώ να μιλήσω, άρα δε μπορώ να πάω στο σχολείο και τράβηξε το πάπλωμά της. «Δε θα ξαναπάω στο σχολείο αυτό! Ποτέ! Ποτέ! Ποτέ!» Η μητέρα της ανησύχησε πολύ και κάλεσε το γιατρό. Εκείνος την εξέτασε και την διαβεβαίωσε πως δεν είχε τίποτα και πως κάτι άλλο ίσως να συμβαίνει.

Ζωή

Η μητέρα της Μόνας την πλησίασε, την πήρε στην αγκαλιά της και την ρώτησε: - Τι σου συμβαίνει Μόνα μου; Γιατί δε θέλεις να πας στο σχολείο; - Τίποτα δε μου συμβαίνει, απάντησε η Μόνα! Ήμουν άρρωστη, αυτό είναι όλο! Τώρα νιώθω καλύτερα! Την επόμενη μέρα η Μόνα, με βαριά καρδιά σηκώθηκε, ετοιμάστηκε και πήγε στο σχολείο. Μόλις την είδαν οι φίλοι της έτρεξαν να τη δουν και να της ευχηθούν περαστικά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΙΟΡΕΣΤΗΣ

Καθώς όμως πήγαινε να αφήσει την τσάντα της στην τάξη, άκουσε το λαγό και την αλεπού που ψιθυρίζοντας έλεγαν: «Ωχ, ήρθε πάλι η καινούρια. Κάτι πρέπει να της κάνουμε!». Στο διάλλειμα της ίδιας μέρας, ο λαγός, το αγριογούρουνο και η αλεπού άρχισαν κιόλας να ετοιμάζουν καινούριο σχέδιο εναντίον της Μόνας. Ξεκίνησαν να σκάβουν στην άκρη της αυλής μια λακούβα, την οποία θα σκέπαζαν με φύλλα και μέσα θα έπεφτε η μικρή χελώνα. Οι συμμαθητές της Μόνας, τα πουλιά που πετούσαν πάνω από την αυλή του σχολείου, είδαν ότι κάτι ετοίμαζαν οι τρεις φίλοι. Κρύφτηκαν λοιπόν στο δέντρο και άκουσαν τους τρεις φίλους να λένε κοροϊδευτικά: «καλά, θα γελάσουμε πάρα πολύ, όταν θα πέφτει μέσα η καινούρια!»

ΜΑΤΗΝ ΒΕΡΟΝΙΚΑ

Τα πουλιά που άκουσαν αυτά τα λόγια, πέταξαν γρήγορα για να πουν στη δασκάλα τους αυτά που είχαν δει και είχαν ακούσει. Η κυρία κουκουβάγια ευχαρίστησε τα πουλιά που την ενημέρωσαν και άρχισε να σκέφτεται πως θα μπορούσε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί. Η μόνη λύση ήταν να μιλήσει σε όλους τους μαθητές της για θέματα σωστής συμπεριφοράς!

Έτσι κι έγινε. Την επόμενη μέρα τα παιδιά δεν έκαναν μάθημα. Η κυρία κουκουβάγια τους είπε ότι θα έκαναν κάτι πολύ πιο σημαντικό. Θα μιλούσαν για το πώς θα έπρεπε να συμπεριφέρονται στους συμμαθητές τους. « Όλοι είστε ίσοι μεταξύ σας, παρόλο που είστε διαφορετικοί. Δεν έχει σημασία αν κάποιος είναι πιο ψηλός ή πιο κοντός, πιο δυνατός ή πιο αδύνατος. Όλοι έχετε τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης, η Μόνα ήταν σκυφτή και δε μιλούσε γιατί φοβόταν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ Ν Ν Α Ν

Όταν τελείωσε το σχολείο και τα παιδιά σχόλασαν, ο λαγός, το αγριογούρουνο και η αλεπού πλησίασαν τη Μόνα. Η Μόνα φοβήθηκε όταν τους είδε να την πλησιάζουν, όμως εκείνοι τη διαβεβαίωσαν ότι δε θα την κορόιδευαν ξανά. Κατάλαβαν το λάθος τους και ήθελαν να επανορθώσουν. Της ζήτησαν συγγνώμη για ότι της είχαν κάνει και της πρότειναν να γίνουν φίλοι. Η Μόνα τους συγχώρεσε και από τότε τα τέσσερα ζωάκια έγιναν αχώριστοι φίλοι.

